

Naš je časopis navršio petnaestu godinu i, razvojno gledajući, možemo reći da je ušao u 'tinejdžersku dob' za koju su propitivanja o vlastitom identitetu posve uobičajena.

Stoga smo mu povodom 15. rođendana odlučili pokloniti 'novo ruho' – novi vizualni identitet koji će ga učiniti još prepoznatljivijim i više odgovarati njegovoj 'osobnosti'. Vizualnom nepredvidivošću željeli smo ponovno ukazati na bogatstvo, različitost i autentičnost djeteta i podsjetiti na važnost čuđenja i voljenja. Likovni radovi koje smo koristili u njegovu ovitku rad su djece

Frida K. (5 g.): Vrtić je lijepi. Lijepi je zbog toga jer ima puno djece.

Jan S. (6 g.): Važna su u vrtiću pravila. Ja bi želio čaroban vrtić, da kad djeca razbacaju igračke da se vrtić sam može pospremiti.

Vito F. (6 g.): Ja bi želio imati vrtić da kad uđeš u vrtić da padneš u koji želiš svijet.

Matko L. (6 g.): Zapravo vrtić bi trebao biti ne ovako veliki i ne prenizak, nego srednji.

(Delfinčići, djeca iz Dječjeg vrtića Vjeverica iz Čakovca)

starije vrtićke skupine Tigrići odgajateljica Helene Gašpar i Marice Medved iz zagrebačkog vrtića Špansko, nastali u programu poticanja kreativnosti djece kroz likovni rad – Belam. Njihova originalnost potaknula nas je da radove učinimo dijelom nove vizualne osobnosti časopisa.

O identitetu smo ovaj put promišljali iz pozicije ustanove ranog odgoja i obrazovanja. Identitet određuje niz elemenata – od nacionalnog konteksta, povijesti vrtića, okruženja u kojem se nalazi, vođenja i upravljanja, kulture ustanove, jasno definirane vizije... Želeći uvidjeti kakvu viziju o razvoju ima

upravljačka razina vrtića, krenuli smo put raznih gradova Hrvatske osluškujući ravnatelje i stručne suradnike i njihova promišljanja o identitetu ustanove u kojoj žive. Njihove priče otkrivaju one nijanse vrtićkog identiteta koje možemo dotaknuti samo iskustvenim dijalogom a tiču se finih veza između okruženja u kojem vrtić djeluje, povijesti ustanove, unutarnjih potencijala zaposlenika... Ove priče govore i o sve većim zahtjevima koje pred odgojno-obrazovne ustanove postavlja lokalna zajednica koja je najčešće i financijer samih ustanova. Zahtjev koji sve učestalije iščitavam jest onaj koji govori da svi vrtići trebaju imati razvijen identitet koji će se manifestirati kroz ustroj različitih kraćih i cjelodnevnih programa, i nekim specifičnim karakteristikama koje će im omogućiti da postanu vrtići vježbaonice, razvojni centri... Profesionalizacija pedagoškog dje-

lovanja i mobilizacija svih postojećih resursa u i izvan ustanove trebaju biti osnovni pokretači promjena u ustanovi. Stoga emocionalno inteligentna organizacija, uvažavajući sve svoje potencijale, treba biti pokretač vlastitog razvoja kako ne bismo ostali bez riječi kad se postavi pitanje upravljanja li promjene nama ili mi njima. Zahvaljujem savjetnici Ingi Seme Stojnović što nam je približila važnost promišljanja o ovoj tematici. Svjesni smo da, kako Baldini kaže, 'ekonomska kriza zahtijeva organizacijsku fleksibilnost i obvezuje nas na prilagođavanje potrebama i izvanrednim situacijama', no kvaliteta

koju strpljivo gradimo, osobito kroz posljednja dva desetljeća, osvijestila je mnoge unutarnje snage i potencijale koji postoje u mnogim našim ustanovama i oni trebaju predstavljati glavne vodiče za promjenu i razvoj kvalitete. Ponekad mislim i da umrežavanje snaga u cilju stvaranja novih vrijednosti nije alat koji učestalo koristimo, a potreban nam je.

Namjera je ovog broja, kao i svih ovih prethodnih godina – potaknuti raspravu, formirati vlastiti stav i potom pokrenuti djelovanje u smjeru nove kvalitete.

U sljedećem broju govorimo o ranoj pismenosti i matematičkim konceptima. Kako potaknuti dječje čuđenje i otkrivanje ovog svijeta, kako matematiku i slova koristiti za razgovor o temama poput različitosti, individualizacije, razvoja svijesti o sebi... pročitajte u ljetnom broju. I svakako nam šaljite svoje priloge.

Na kraju, htjela bih se iskreno zahvaliti studentima predškolskog odgoja riječkog i splitskog studija i njihovim profesorima, prof. Vesni Katić i dr.sc. Hiceli Ivon. Njihova promišljanja i iskreni savjeti u našem časopisu razgalili su nas u uredništvu i podsjetili nas na snagu koju imaju budući odgajatelji. Studentice Morenu Ipsa, Maju Lacković i Tinu Ožbolt nagrađujemo jednogodišnjom pretplatom na časopis. Naime, pjesme koje su mlade kolegice poslale 'svom časopisu' dirnule su nas u ured, našu lektoricu Marinu, dizajnericu Violu... cijeli naš mali pogon. Hvala vam, djevojke.

Ovo je snaga koju ćemo upotrijebiti kako bismo još više entuzijazma i zajedničke energije unijeli u promišljanje narednih brojeva. Do ljeta, srdačan pozdrav,

Helene Burić

P.S. Jeste li primijetili da se Marica smjestila na kraju? Nismo je kaznili, samo smo osluškujući vaša promišljanja koja učestalo govore da časopis počinju čitati upravo od njezine kolumne, omogućili lakšu dostupnost. I Večernjak se nekada čitao od Grge – s kraja.